

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia-Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA” și LIBRĂRIA DIECEZANĂ în Caransebeș.	Prețul inserțiilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicații oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de trei ori în sus 150 Lei.	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.			

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 4677. E. ex. 1925.

Cătră

Onor. oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

On. oficii parohiale din comunele, cari au rămas în restanță cu competențele diecezane, se invită să stăruie, ca restanța în aceste competențe să se achite fără amânare.

Caransebeș, în 20 Octomvrie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Cine este „Isus Christos Domnul!”

La început era „Cuvântul”, adică Dumnezeu, care din veci a văzut lumea, ca un artist care concepe și creează, în oglinda ideilor sale și după aceste prototipuri a alcătuit lumea ce există.

Dumnezeu a creat lumea și toate au fost bune câte a făcut. Lumea omului însă s'a stricat. Păcatul și moartea au pus stăpânire pe ea. De aceea Dumnezeu a voit să reformeze lumea morală și iarăși s'a îndreptat cătră „Cuvântul” său și a înnoit-o prin El. Intru crearea din nou a lumii morale de pe pământ, a premers iarăși ideea conducătoare, idealul strălucitor, acesta a fost „Cuvântul întrupat”.

Dumnezeu-Omul s'a pus în fruntea omenirii, Dumnezeu în fire omenească, cu suflet

omenească, cu inimă omenească și numele lui era „Isus”.

E un nume nou acesta, când a răsunat mai întâiu în lume, oamenii cei amețiți s'au trezit, cei păcătoși au început să se rușineze, simțul vredniciei morale a tresărit în inimile împetrite și acolo, unde mai înainte se răsătea corupția și stăpâna păcatul, acolo, ca în o grădină de mirezme și câmpii, a răspândit o nouă viață și o nouă plăcere.

Făcut din raze de iubire, viața lui e o istorisire scurtă, pe care o cunoaște azi tot omul dela copil până la bătrânul încăruntit, ce abia își mai reazimă greutatea anilor săi pe un toiag, tovarăș nedespărțit al său.

Triăste multă vreme împrejurul părinților săi pământești. La vârsta de 30 ani iasă din singurătatea visurilor sale și ca un fulger a scăpărat lumină asupra pământului, deschizând pentru vecinicie fântâna adevărului sfânt.

Liber ca o pasăre a văzduhului, El predică pretutindeni, făcând din fiecare cuvânt al său o „eternitate”. El predică lângă o poartă de cetate, sub un palmier, în barcă, pe un vârf de munte, într'o grădină, lângă un puț, în mijlocul împletitorilor de năvoade. El a predicat, dar puterea cuvântului Său a trăit în frumusețea morala a faptelor Sale. Aici e divinitatea învățătorului. El este iubirea întrupată. Nu apare ca o ființă glorioasă, ci ca un om al durerii. Infricoșății doctori ai legii, uneltele uzurpatorului îl acuză. Tragedia începe.

Tronul ce l-s'a ridicat nu strălucește din pietre prețioase sau din covoare luxose, ci e o cruce de lemn, pe care a fost pironit. În mână nu tine un sceptru de aur sau de argint, ci o trestie, care i-a fost dată în ironie.

Mantia de purpură, cu care e îmbrăcat, nu e a Lui; în câteva clipe I-se va lua. Și ia este o sângeroasă parodie a titlului Său de rege. Și pe cap o grozăvie. O coroană de spini, care-i sângerează fruntea.

Soldați romani îl batjocoresc, îl desbracă să-L răstignească. Crucea se ridică. Dăre de sânge se preling pe muchea lemnului.

Prigoana dreptății țipă de-asupra Golgotei. O femeie plânge și în cutremurarea celor mai întunecate nopți a lumii, Isus moare. **Moartea i-a sigilat divinitatea.** E aclamat și salutat ca monarh al universului.

Scena patimelor de pe Golgota e o luptă supremă între două principii: viața și întunecul. În aparență întunecul triumfă. Lupta nu-i luptă supremă. Deșteptându-ne din somnul hipnotic, intrăm în domeniul realității. Și recunoaștem triumful vieții asupra morții.

Puterile rău făcătoare, uzurpatorul, care ține în realitate firul conducător al dramei și care pusese mâna oștinioară pe guvernarea lumii, începe să se dea înapoi, din fața puterilor biruitoare devenite victorioase.

Cel ce este stăpân al vieții și al morții se ridică din mormânt, pecetluind prin acest act tot ce învățase până atunci, înlăturând nehotărârea din cugetele tuturor. Iată, cine este Isus Christos, Domnul!

Suindu-Se la cer, El lasă omenirii evanghelia Sa. Această evanghelic e însăși viața ideală a omenirii. Cuprinde în ea principiul fundamentul ce stă la baza existenței omenirii. Dragostea răstoarnă legea răzbunării și zice: „Iubiți pe vrășmașii voștrii și faceți bine celor ce vă fac rău“. Nimic mai sfânt, nimic mai sublim. De pe înălțimile Ierusalimului aruncă sămânța în univers și lumea feroce, lumea de cireadă și de hordă deodată își oprește pornirile înfloritoare și fața planetei terestre, ce servește Mântuitorului ca punct de reazem și de contact cu omenirea, ia o înfățișare pacinică, începe să se încălzească la razele soarelui Christos, după o noapte furtunoasă.

Viața își restabilește echilibrul. Căci pentru aceasta a venit El în lume. Ca viață să avem și mai multă să avem.

Christos Domnul privește spre noi. Crucea lui eră îndreptată dela Ierusalim în spre noi, dela

răsărit în spre apus, cătră occidentul civilizat. Umbra crucii Lui a căzut cătră noi. Din umbra aceasta se va face o noapte întunecoasă, dacă noi din noianul, în care ne zbatem, nu mai ne ridicăm ochii să-L vedem. Doamne ferește!! Vom zice și noi, ca și profetul: uitării să se dea dreapta mea de-mi voi uita de Tine. . . . Să sece viața noastră, cultura noastră, dacă ne vom uita de Tine. „Nu Te vom uita“, să zicem și așa să fie, doar' din El și prin El trăim.

Deștepte-se lumea de astăzi, care s'a depărtat de Christos și să se reîntoarcă iarăși la evanghelia Lui, la izvoarele vieții. Să treacă peste tendințele imorale și să se ridice iarăși la munți, la înălțimea credinței și jertfirei de sine, unde este aer curat și viață puternică, și astăzi, ca și acum două mii de ani, muntele munților este piscul acela pe care stă crucea.

Peste Golgota la înnoire — strigă glasuri de propoveditori astăzi de pretutindenea.

Dar această Golgotă ne cere și nouă voință, răbdare, jertfă, Căci nu trebuie să uităm, că Mântuitorul Christos însuși a luptat și când diavolul îi întindea o cursă disperată și stăruiește cu îndârjire, cu toate că simțea supărarea împărăției Sale, Christos rămâne calm, măreț fără de nici o sforțare.

Și astăzi, când viața a devenit aproape cu neputință, când durerea se întinde ca norul încărcat de ploae, când universul tot e ură și fățarnicie, iar omul și-a pierdut nobleța umanității lui, nu e altă putere mai mare decât toate puterile pământului, ca „Evanghelia lui Christos“ încredințată apostolilor și urmașilor lor, cari astăzi suntem noi preoții.

Un student indian, privind ruina morală a lumii apusene, a spus într'un congres din America: „Noi nu avem ce lua dela voi, popoare din apus. De unul singur noi avem nevoie pentru ridicarea forțelor constructive ale Indiei „de **Isus al vostru!**“

La lucru dar, să punem sub crucea Lui instinctele și simțămintele noastre religioase, ca El să le dea cuprins, conținut, viață și directivă, să fim devotați slujitori ai Lui. Să se pună lumea din nou în curentul acelor mari gândiri, a căror înrăurire adevărat că a fost supusă și ea schimbărilor, cu toate acestea a schimbat fața pământului. Să ne încredem în darul lui Isus cel viu și în spiritul operei Sale, a creștinismu-

lui. Spiritul, ce odinioară înflăcăra pe Sf. Apostol Pavel, să însuflețească astăzi pe toți urmașii apostolilor, căci cu toate că în mersul cel stricat al astei lumi, a crimei, când mână de aur poate abate „dreptatea“ și cu prețul păcătos, de multe ori se cumpără chiar legea. Sus nu-i astfel! Sus nu-i măsluire, Sus fapta arată adevărata-i fire, și față'n față cu păcatul nostru suntem noi martori contra noastră! Căci ce-i omul, dacă rostul și folosul mai de seamă al vieții sale e numai a dormi și a mânca? O fiară, nu mai mult. De sigur cel ce ne-a făcut cu Duh așa puternic, de a privi înainte, nu ne-a dat dumnezeasca minte, spre a mucezi în noi nefolosita!

(„Renașterea“.)

Pr. Teodor Popescu.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare).

Căci precum grăuntele de muștar, care se cultivă mai ales în Palestina, este mai mic decât toate semințele, totuși semănându-l omul în țarina sa se dezvoltă într'un falnic arbore, încât în ramurile lui se adăpostesc chiar paserile cerului, — asemenea și împărăția lui Dumnezeu, deși de prezent e un neînsemnat grăunte de muștar, adecă cuprinde în sine puține suflete, cu timpul se va preface în arborele majestos al lumii creștine, sub umbra căruia *va lăcui toată mulțimea neamurilor* (Ezechil 31, 6).

Această profeție divină s'a realizat în parte — după mărturia nepărtinitoare a istoriei universale —, lățindu-se evangelia dreptății la mai mult de o treime din toată sutlarea omenească (650 mil. din 1700 mil.), deși, când sfatul fariseilor și a cărturarilor pecetluiseră moartea Domnului, abia o neînsemnată ceată de învățăcei și câteva femei credeau în El.

Răzimați pe vecinicele cuvinte ale Domnului, noi credem cu toată tăria cugetului nostru, că împărăția lui Dumnezeu, creștinismul, Biserica lui Christos, acest arbore mareț născut dintr'un grăunte de muștar, va cuprinde cu timpul întreg globul terestru, pentru că nu există o concepție de viața mai înaltă despre universul moral, decât a Aceluia, care glăsuia odinioară:

„*Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul meu peste voi și vă învățați dela mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre; că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară*“ (Mat. 11, 28—30).

În parabola grăuntelui de muștar — rostită în Capernaum în fața poporului ce se află la uscat, iar Mântuitorul în corabie — se exprimă ideea dezvoltării în lume, istorice a împărăției lui Dumnezeu, în pilda următoare înregistrată numai la Matei (cap. 13, 33) și la Luca (cap. 12, 21) ni-se zugrăvește puterea tainică și invizibilă a acestui imperiu, care nu numai că se dezvoltă extensiv, având menirea de a cuprinde cu timpul toată lumea, ci și intensiv, adecă schimbând din temelie natura păcătoasă a omenirii prin influința miraculoasă ce o exercită asupra ei.

Căci precum aluatul muierei, ascuns în cele trei măsurile de făină, dispăre până ce preface natura făinei întregi prin dospire, asemenea și aluatul divin al împărăției mesianice dispăre acum în lume, arătându-se în plină strălucire numai după ce a dospit sufletul lumii întregi, acționând asupra ei din lăuntru în afară, adecă regenerându-i spiritul prin producerea de revoluții psihice, fără însă a nimici ordinea socială existentă.

Aluatul își manifestă puterea uriașă prin capacitatea de a dospi chiar un munte de făină, împărăția lui Dumnezeu își desvăște forța miraculoasă prin capacitatea de a reformă întregul om intern: mintea, inima și voința lumii întregi.

Istoria universală ne oferă nenumărate pilde, prin care ni-se ilustrează, cum aluatul Domnului, adecă învățătura Lui, schimbă mersul lumii, luminează mințile, nobilitează inimile, îndreptează voințele; creează sfinți, mucenici și mucenițe, apostoli; inspiră artiștii, însuflețește instituțiile, spiritualizează legislația; — cu un cuvânt: fecundează sufletul omenească cu sămânța divină, a tot ce este frumos, bine și adevărat.

În cele două pilde următoare Mântuitorul reliefează bucuria cerească a acelorora, cari întrând prin renaștere în împărăția lui Dumnezeu, în societatea sufletelor purificate, își jertesc tot ce au mai scump în lume, pentru a se arăta vrednici de ea.

Căci precum descoperirea unei comori ascunse în taină (Mat. 13, 14) determină omul să-și vîndă cu bucurie toate bogățiile pentru a cumpăra aceea taină, asemenea și cel ce prin grația divină intră în imperiul divin, — în care se află binele vecinic, mântuirea sufletului, grația deplină, evangelia și adevărul revelat de Christos — își părăsește cu bucurie toate lucrurile lumești, trecătoare, ca: comoditate, plăcere, avere, renume, poziție socială, etc.

Și iarăși precum neguțatorul își vinde toate mărgăritarele frumoase (Mat. 13, 45—46) pentru dobândirea numai a unuia, însă de mare preț, asemenea și omul luminat prin duhul evangheliei își va închină toată viața, toată truda, ziua și noaptea — aceste frumoase mărgăritare — în zădărnicele sublima de a câștiga mărgăritarul cel de mare preț, adică mântuirea sufletului în împărăția lui Dumnezeu.

Câte suflete frumoase n'au tradus în fapte această intuiție divină a Mântuitorului, jertfindu-și primăvara vieții, vigoarea tinerității, avântul inimii și a voinții, mărirea, chiar viața pentru împărăția lui Dumnezeu.

Dar izbânda deplină a imperiului divin va avea loc la sfârșitul veacurilor. Acest adevăr se intuește în parabola năvodului (Mat. 13, 47—48). Căci împărăția cerurilor se aseamănă năvodului, care prinde tot felul de pești: buni și răi. În așa fel și'n Biserica lui Christos, acest organism viu și mareț al imperiului divin, se găsesc răi și buni. Să nu așteptăm deci triumful deplin al împărăției lui Dumnezeu aici pe pământ, căci aceasta se va petrece abia la finele veacurilor, când din năvod, din Biserica lui Christos, se vor alege peștii cei buni, oamenii de bine și se vor arunca în vase, iar peștii cei răi, oamenii făptuitori de rele, se vor arunca afară din împărăția cerească, unde va fi plângere și scrâșnirea dinților.

Până atunci însă ni-se impune marea datorie de a lupta fără preget, cu toată ardoarea sufletului nostru, pentru convertirea păcătoșilor la viața evanghelică, căci mai ales acești *bolnavi au trebuință de doctoz* (Mat. 9, 12), deoarece Dumnezeu nu voiește moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu. (Ezechil, 18, 23; 33, 11).

(Urmează.)

Pelerinajul la Ierusalim.

Un raport al ziarului „Viitorul”, a rugat pe I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, la sosirea sa în București din călătoria întreprinsă la locurile sfinte, să expună momentele de seamă ale călătoriei acesteia.

Înaltul prelat a răspuns:

— Scopul acestui pelerinaj, începe I. P. S. „Sa, a fost, de sigur, înainte de toate desăvârșirea unui sentiment profund religios. Era o vie necesitate sufletească, acum după ce ne-a ajutat Dumnezeu să înfăptuim idealul național, să mergem s'aducem prinusul nostru de mulțumire și recunoștință, cercetând locurile sfinte prin viața pământească a Mântuitorului. Leagănul creștinismului a fost de almintreli un punct de atracție pentru orice inimă creștinească. Acestui scop religios am alăturat și un scop instructiv. Găsindu-ne în Palestina, nu puteam lăsa Egiptul, care-și are tradițiile sale mari bisericești. Pelerinajul acesta este și un omagiu pe care-l aducem noi României mari. Am fost convins, că din Ardeal se cuvine să se pornească inițiativa lui. Pretutindeni am fost considerați nu simpli particulari, ci reprezentanți ai statului și bisericii românești. În tot locul am fost îmbrățișați cu căldură. La Constantinopol ne-au așteptat reprezentanții patriarhiei, cari au fost tot timpul cu noi și cu cari am discutat multe chestiuni importante bisericești. Stau și-acum sub impresia dezolantă, pe care mi-a făcut-o situația de azi a patriarhiei din Constantinopol. La Ierusalim am fost așteptați de mitropolitul Vasilie, care ne-a salutat în numele patriarhului Ierusalimului, Damianos.

Am fost găzduit tot timpul la patriarh, iar în vizitele ce le am făcut, ne-a condus neobositul mare dragoman al patriarhiei, arhimandritul Teodosie.

S'a potrivit, ca s'ajungem la Ierusalim în preziua sărbării înălțării Sf. Cruci, care la Sf. Mormânt are un fast deosebit. Îndată ce am ajuns, am luat parte la vecernia ce s'a săvârșit, conduși la biserica Mormântului, la Golgota și la toate locurile sfinte din jurul Sf. Mormânt. A doua zi a fost liturghie solemnă, săvârșită de patriarh, la care am slujit eu și episcopul Iustinian Teculescu.

De aici am mers cu toți la recepție, unde primul cuvânt — în numele pelerinilor — l-am rostit eu.

În răspunsul său, patriarhul a binecuvântat grupul românesc, s'a întreținut cu noi timp îndelungat, arătându-și marea bucurie de a ne fi văzut atât de mulți. În zilele următoare s'au vizitat locurile sfinte din Ierusalim și din Palestina. La peștera din Betleem s'au rostit rugăciuni, iar eu am citit evanghelia, găsind un exemplar dintr'o ediție veche românească. Locul unde s'a născut Mântuitorul nostru a produs un moment de religiozitate, pe care nimic nu-l poate reda.

Două zile mai târziu toți pelerinii, cari se spovediseră în zilele anterioare, s'au cuminecat. Aici s'au făcut rugăciuni speciale pentru țară, pentru rege, pentru biserică, pentru popor și atât la liturghia făcută în ziua Sf. Cruci, ca și la liturghia care s'a făcut aici, s'au

pomenit toți acei vii și morți, pentru cari s'au trimis pomelnice. Au fost pomeniți aproape zece mii. Am vizitat de-așemenea: Marea moartă și Iordanul, în care s'a făcut sfințirea apei celei mari, stropindu-se cu apă sfântă toți credincioșii. Pelerinii au făcut apoi baie în Iordan.

De aci ne-am întors prin Ierichon, care, în locul plin de pietre și pustiu din această regiune, apare ca singura insulă verde, acoperită cu portocali, lămâi și banani. Am cercetat Betania, mormântul lui Lazar, locul pe care a fost casa Martei și Mariei, de unde s'a înălțat Mântuitorul la cer. Am trecut pe la fântâna lui Iacob și de aici ne-am urcat pe muntele Taborului, unde s'a citit evanghelia pentru schimbarea la față, și s'a făcut o scurtă meditație. De aici ne-am oprit pe țărmul lacului Tiberiada; am fost la Capernaum. Pe țărmul minunat al acestui lac ne-am reamintit multe din înaltele momente din viața Mântuitorului, aci a ales El dintre pescari apostoli, aci a săvârșit minunea pescuitului bogat și a hrănit cu două pâni și cinci pești cinci mii de oameni.

Dela lacul Tiberiadei ne-am îndreptat spre Nazaret, unde am rămas peste noapte, fiind găzduiți de Mitropolitul Cleopa din Nazaret. Și am stat până târziu în noapte într-o tăcere religioasă, care ne-a dat putința să retrăim cu o vie intensitate unele momente din viața Mântuitorului. A doua zi de dimineață am fost la atelierul lui Iosif, bărbatul Fecioarei Maria. În drum ne-am oprit la fântâna lui Iacob, zidită de patriarhul Vechiului Testament și care s'a păstrat până în zilele noastre. Lângă această, fântâna a cărei apă răcoroasă este o binefacere, s'a întâlnit Mântuitorul cu femeia samarineancă. Aici la fântână toți pelerinii au ingenunchiat, s'a citit evanghelia și s'au făcut rugăciuni. De șase mii de ani fântâna Ipotolește zilnic setea drumeților.

De-asupra fântânei s'a ridicat o capelă ortodoxă, începându-se și ridicarea unei mărețe biserici de către Ruși. S'au înălțat pereții până aproape de acoperiș. Dacă ar putea România să termine biserica aceasta? Eu am convingerea, că nici un alt mijloc de propagandă n'ar fi mai puternic de cât zidirea acestei biserici, căci aici, unde se întâlnesc și se iau la întrecere toate confesiunile, sporește prestigiul biserici și al statului românesc. Patriarhia delo Ierusalim cu mijloacele ei atât de restrânse nu poate face nimic. Dealmintreli, zidurile au și început să se năruie.

În aceeași seară ne-am înapoiat la Ierusalim, unde ne-am urcat pe Via Dolorosa, drumul pe care l-a parcurs Mântuitorul pe Golgota, purtându-și crucea. În ziua plecării din Ierusalim am vizitat pretoriul, unde a fost judecat Mântuitorul, iar în drumul nostru spre Iafa am trecut prin satul Arimateia, de unde era de fel Iosif, cel ce a uns cu mir trupul Domnului.

Înainte de a continua, se cuvine să aduc la cunoștința creștinilor români situația foarte strâmtorată, în care se găsește patriarhia. Nicăieri ca'n palestina nu vezi o mai mare năvală, din partea tuturor confesiunilor, pentru ridicarea de biserici, școli instituții misionare, etc. Sprijinul țărilor lor le este din belșug asigurat. În acest timp patriarhia ortodoxă, care deține azi principalele locuri

sfinte, se stinge. Situația din Rusia, convulsivitățile grecești și lipsa aproape a oricărui fel de subsidii din partea Iugoslaviei și a Bulgariei, sunt cauzele dureroase ale acestei stingeri.

Noi le-am adus dela Statul nostru și de la alți oameni de bine 550,000 Lei. Ce înseamnă însă aceasta față de marile nevoi? Patriarhul Damianos ni-a făcut o impresionantă descriere a realității.

N'am altă dorință mai mare, de cât să mă pui în fruntea unei mișcări, care să aducă salvarea... Desăvârșita încredere, pe care o am în inteligența și înțelepciunea conducătorilor noștri și credința în bunătatea sufletului românesc, vor constitui cei doi suporturi uriași pentru activitatea, care voi începe. De-altmintreli, marele număr de pelerini, care au fost cu mine, vor fi și ei, fiecare în cercul lui, puternici propagandiști.

Pe ziua de 2 Octomvrie ne-am reimbarcat pe „Împăratul Traian“ și pe-o vreme minunată am călătorit până a doua zi înainte de ameză, când am ajuns la Alexandria. Întru întâmpinarea noastră se aflau reprezentanții autorităților egiptene.

Un ceas mai târziu, împreună cu episcopul Teculescu și cu dna general Văitoianu, eram primiți în audiență de regele Fouad, în palatul său din Alexandria. Ziua de Vineri, la mohamedani, nu-i zi de audiență și totuși regele Fouad s'a grăbit să facă această excepție, ca o atenție specială față de țara și biserica noastră. Suveranul a insistat în mai multe rânduri asupra necesității intensificării legăturilor economice cu țara noastră. Audiența a durat aproape o oră. În celelalte două zile, s'au vizitat bisericile creștine, moscheele, muzeele din Alexandria și Cairo, iar în ziua de 6 Octomvrie „Împăratul Traian“ a ridicat ancora, depunându-ne în dimineața zilei de 9 la Constața.

ȘTIRI

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif a plecat ieri, Sâmbătă, la Butin, unde astăzi Duminecă, va sfinți biserica nou-zidită de acolo.

P. S. Sa este însoțit de: protopresb A. Ghidiu, directorul Inst. teol. Dr. Petru Barbu, secretarul consistorial R. G. Ancușa și de diaconii M. Jenea și C. Roșca.

Dela Butin P. S. Sa va merge la Berecuța, unde Luni, sârbătoarea, S. M. M. Dimitrie, va sfinți biserica din această comună.

Marti, la întoarcere spre redință, P. S. Sa va face o vizitațiune canonică în comuna Șoșdea.

Inființarea „Fundațiunii Regele Ferdinand I”

Vineri s'a depus pe biroul Camerei, în aplauzele deputaților, următorul proiect de lege:

Art. 1. Cu prilejul împlinirii vârstei de 60 ani a M. S. Regelui Ferdinand și ca semn de dragoste și recunoștință față de înfăptuitorul unității naționale a Românilor, se înființează un așezământ în scop cultural, civil și militar, care va fi persoană juridică de drept public, cu denumirea de „Fundațiunea Regele-Ferdinand I” și care se va administra potrivit unui statut orânduit de M. S. Regele Ferdinand I.

Art. 2. — Această fundațiune se dotează de națiunea română cu un patrimoniu inițial de 200 milioane Lei în numerar, din el al cărui venit jumătate va servi, în părți egale la încurajarea și educațiunea culturală a tineretului, precum și în vederea cercetărilor științifice consacrate cunoașterii României, iar cealaltă jumătate va servi pentru ajutorarea culturală a familiilor militarilor.

Se autoriză Ministerul de Finanțe ca acoperirea acestor donațiuni să se facă din fondurile disponibile ale bugetului exercițiului anului 1925.

Biserică nouă în Dubos. Consistorul eparhial, având în vedere hotărârea comitetului și a sinodului parohial din comuna Dubos, a încuviințat zidirea unei biserici noi în această comună, pe baza planului și a devizului de spese prezentate de autoritățile bisericești cu cădere. Afară de cărămida, nisipul și pietrișul necesar, lucrările și materialul au costat 885.000 Lei, care sarcină a luat-o asupra sa comuna bisericească, mulțumită ajutorului primit dela prefectură. Lucrările de zidire din temelie a acestei biserici sunt terminate; urmează, ca peste câteva zile să se facă colaudarea lor și apoi sfințirea, ca edificiul să se poată preda înălțătoarei sale misiuni.

Reforma administrativă. Monitorul oficial publică în Nrul. 220 din 7 Octomvrie a. c. decretul, prin care s'a aprobat jurnalul consiliului de miniștri referitor la următoarele hotărâri, cari ne interesează mai de aproape:

Teritoriul României, în afară de județele Caraș-Severin și Timiș-Torontal, cari rămân până la o nouă cercetare în forma lor actuală, se împart în 68 județe.

Se schimbă capitalele următoarelor județe: Balcic, în locul Bazargicului, pentru județul Calia ra; Alba-Iulia, în locul Aiudului, pentru județul Alba; Baia Mare, în locul Careilor, pentru județul Satu-Mare; Blajul, în locul lui Diciosânmartin, pentru județul Târnava-Mică. În aceste județe reședințele vor rămâne provizorii în actualele capitale, până ce se vor afla localuri necesare, pentru ca toate autoritățile să poată funcționa în noile capitale.

Județele vor fi formate din comunele urbane reședințe, comunele urbane nereședințe, comunele rurale și satele cuprinse în anexele decretului.

După noua lege pentru unificarea administrativă, s'au declarat municipii următoarele 17 comune urbane: Arad, Brașov, Brăila, București, Cernăuți, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea-mare, Ploești, Sibiu, Târgu-Mureș, Timișoara.

Se alipesc la Oravița comunele: Oravița-montană, Oravița-română și Răchitova.

Dispozițiunile privitoare la gestiunile și bugetele județene și comunale, precum și la modificările circumscripțiilor teritoriale ale comunelor, vor intra în vigoare la 1 Ianuarie 1926.

Autoritățile județene și comunale păstrează competența lor actuală până la instalarea noilor consilii județene și comunale.

Donațiune. Evlavioșii credincioși Dumitru și Ileana Pirtea din Bănia au donat pe seama bisericii noastre de acolo suma de 3000 Lei, ca din interesele acestui capital să se cumpere un clopot la sf. noastră biserică din numita comună, iar după ce se va cumpăra clopotul, interesele să se folosească pentru trebuințele bisericii din Bănia, după cum va afla de bine Consistorul eparhial, în a cărui administrare au dispus donatorii să rămână această sumă. Dumnezeu să le răsplătească fapta lor, demnă de urmat.

Dela Asociațiune. În seara de 8 Octomvrie a. c., s'a ținut în Sibiu, la sediul „Asociațiunii”, o ședință a comitetului central, prezidată de dl V. Goldiș. Punctul principal al ședinței a fost darea de seamă a dlui președinte despre vizitarea capitalelor a 14 județe din Transilvania, pentru organizarea cât mai intensivă a propagandei culturale. (Orașele au fost: Timișoara, Logoj, Alba-Iulia, Deva, Arad, Oradea-Mare, Cluj, Turda, T.-Mureș, Miercurea-Ciucului, Sf. Gheorghe, Brașov, Făgăraș). Pretutinderi a fost primit cu mare bucurie și toți reprezentanții județelor și ai orașelor i-au promis cel mai mare sprijin. Conferențele ținute de dl președinte au fost ascultate de un numeros public. În urma intervențiilor, Asociația e pe cale d'a avea în fiecare capitală de județ câte un local propriu și câte un secretar, retribuit, care să îngrijească de intensificarea propagandei în județ. Dl V. Goldiș va întreprinde zilele viitoare alte vizite, în alte capitale de județ din Ardeal, cu acelaș scop. Tot în ședința din 8 l. c. s'a luat la cunoștință înființarea unui nou despartământ: Panciu și Crucea de jos, cu cătunele Dumbrava și Satu-nou. Asociațiunea a primit cu bucurie ideea plasării pentru studii în Ardeal a unor tineri și tinerere transnistrieni. Au și sosit 3 fete și 4 tineri, cari au fost plasați parte la internatul din Sibiu al Asociației (fetele), parte la școala din Orlat (elevii ținți pe spesele „Albinei”). — La săbările în legătură cu desvelirea bustului poetului național Mihail Eminescu în Săn-Nicolaul-mare, Duminecă, în 11 Octomvrie, de sub patronajul Acad. Rom., a Ministerului cultelor, a Soc. Scriitorilor, a Fundațiunii Principele Carol și a Asociațiunii, a vorbit în numele acestei instituții dl profesor universitar G. Bogdan Duică, președintele secției literare-filozofice, ca delegat.

A apărut în editura Tipografiei și Librăriei diecezane din Caransebeș renumita „**Carte de Rugăciuni și Cântări bisericești**” întocmită și tipărită întâia oară cu binecuvântarea Fericitului Preasfințit *Episcopul Nicolae Popea* de **Dr. Petru Barbu**. Edițiunea V, Caransebeș 1925“.

Cuprinsul cărții: *Invățăture bisericesti Rugăciuni*: Rugăciunile dimineții.

Sf. liturghie, rugăciunile și explicările ei.

Rugăciuni la sfânta mărturisire, Rugăciuni la sfânta cuminătură, Rugăciunile mesei, Rugăciunile de seara. *Cântări bisericesti*: La utrenie, La vecernie, Cântările învierii pe 8 glasuri, Svetilnele învierii și stihirile celor 11 evanghelii, Cântări la sărbătorile de peste an, Cătăvasii. Colinde. Magii deia răsărit (cântece și cuvinte pentru copii, cari umblă cu steaua). Cântare de laudă sfântului Nicolae.

Exemplarul broșat Lei 20.

Retribuțiunile preoțești pe luna Septembrie a. c. s'au ridicat dela Administrația financiară. Tablourile de plată s'au expediat deja și banii s'au asemnat la locurile de unde se distribuie aceste retribuțiuni.

Bustul lui Eminescu în Bănat. La 11 Octombrie a. c. s'a făcut în comuna Sănnicolaul-mare, județul Timiș-Torontal, desvălirea bustului marelui poet M. Eminescu.

Monumentul este ridicat în curtea școlii medii „Principele Carol”, și este opera sculptorului Dumitriu-Bârlad.

Sărbările desvălirii au început cu serviciul divin, oficiat de protopresb. Dr. St. Cioroianu, asistat de mai mulți preoți. După sfințirea monumentului cu apă din râul Iordanului, păr. protopresb. Dr. St. Cioroianu a rostit o înălțătoare cuvântare. Au mai vorbit d-l Octavian Goga din partea Academiei Române, rostind o cuvântare de toată frumusețea, apoi directorul general al artelor I. Minulescu, revizorul școlar L. Cioban, prof. C. Nedelcu în numele fundației culturale „Principele Carol”, studentul I. Vinițian și prof. Tr. Bucurescu, directorul școlii medii și președintele comitetului pentru ridicarea acestui monument.

Comuna noastră bisericască Sacoșul-mare, stând în fața datorinței grele de a-și restaura temeinic zidirea bisericii, a votat în scopul acesta o repartitie asupra credincioșilor de peste 400.000 Lei. Cu ajutorul sumelor, ce se încasează în baza repartitiei, a prețului obținut din vânzarea unor materiale și a subvenției primite, comuna bisericască Sacoșul-mare este în stare să suporte cheltuelile de 820.000 Lei, cât costau lucrările de restaurare, cari sunt terminate și așteaptă, ca să fie colaudate, pentru ca edificiul bisericii să se poată preda destinațiunii. Celor ce și-au dat concursul lor, fie moral, fie material, ca să se săvârșească aceste lucrări, li-se cuvine toată lauda.

Fundațiunea „Gheorghe Dima”. Din inițiativa P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului, institutul de credit și economii „Albina” din Sibiu a transpus la cassa Consistorului diecezan suma de 10.000 Lei pentru eternizarea numelui distinsului compozitor și artist Gheorghe Dima, ca capital fundațional și inițial. Fundațiunea o va administra Consistoriul ort. rom. din Cluj,

și din venite va da ajutoare elevelor și elevilor dela conservatorul din Cluj, lipsiți de mijloace. Sperăm, că prietenii și admiratorii maestrului vor contribui cu obolul lor, ca să ajungă fundațiunea cel puțin la 100.000 Lei, ca să se poată inactiva și să corespundă scopului, pentru care s'a întemeiat. Daniile benevole se primesc și chitează la cassa diecezană din Cluj.

Debitele de beuturi spirtoase. Ministerul de Finanțe a trimis o circulară administrațiilor financiare din țară, prin care le cere să ducă la îndeplinire cât mai curând prescripțiunile regimului în vigoare cu privire la debitele de beuturi spirtoase în comunele rurale, astfel ca numărul debitelor să nu treacă de unul la o mie de locuitori. În satele, unde nu funcționează cârciumi, deși numărul locuitorilor este mai mare de o mie, circulara ministerului prescrie scoaterea în licitație a numărului de debite prevăzute de lege. Ministerul de Finanțe acordă un ultim termen, până la 1 Ianuarie 1926, pentru lichidarea debitelor ale căror brevete au expirat după 1 Ianuarie 1925 și care nu vor recăpăta licența prin o nouă licitație.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddto 15 Martie 1924. Nr. 1196 B. ex. 1924, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasa I din comuna *Cubin* (Kovin, Regatul S. H. S.), protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezară.”

Emolumentele :

1). Una sesiune parohială constatătoare din 34 jughere pământ arător și 400 st. □ grădină.

2). Stola uzitată.

3). Birul parohial uzitat.

Darea după pământ o plătește preotul.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze rugărilor, instruate conform Regulamentului pentru parohii, Prea Onoratul Domn protopresbiter Ioan Murgu în Satul nou (Banatsko-Novoselo) și sunt poștiți a se prezenta, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului, în sfânta biserică în vre-o Duminecă ori sărbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Cubin, din ședința comitetului parohial ținută la 7/20 Mai 1924. 3—3

Ilie Cocora m. p.

președ. comit. paroh.

Petru Bela m. p.

not. comit. paroh.

În conțeleg-re cu mine : **Ioan Murgu** m. p., protopresbiter.

* * *

Conform ordinațiunii Ven. Consistor diecezan din Caransebeș ddto 6 Februarie 1924 Nr. 395 B. ex. 1924, se escrie concurs pentru întregirea postului de capelan

temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul Ioan Ștefănescu din Berini, cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foia Diecezană”. Parohia e de clasa III-a.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

- 1) $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială de 37 jugere.
- 2) $\frac{1}{3}$ din două intravilane.
- 3) $\frac{1}{3}$ din stola uzitată.

De locuință are să se îngrijească alegândul capelan. Doritori de a ocupa acest post să-și trimită re-

cursele lor, instruite conform Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Berini, Prea Onor. oficiu protopresbiteral din Buziaș.

Tot odată sunt poștiți recurenții a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare, cu prealabila incuviințare a Prea On. Domn. protopresbiter, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua alegerii.

Berini, din ședința extraordinară a comitetului parohial, ținută la 15 Februarie 1925. 3—3

Emanuel Georgescu

Nicolae Drăgan

președ. com. paroh.

not. com. paroh.

În contelegere cu oficiul protopresbiteral.

Cercul de Recrutare Caransebeș.

No. 12826/1925.

A V I Z.

Cercul de Recrutare Caransebeș aduce la cunoștință populației mobilizabile de pe raza sa, că viza livretelor, a certificatelor de dispensă Md. D. I și recensământul meseriașilor și a lucrătorilor specialişti se face anul acesta cu începere de la 1 Noembrie 1925 și se va termina la 31 Ianuarie 1926.

La viză se vor prezenta:

1. Toți oamenii, începând de la contig. 1902 până la 1922 inclusiv.
2. Dispensații de serviciu militar sub armă din contig. 1902 până la 1923 inclusiv.
3. Toți oamenii cari din diferite motive n'au fost recrutați și înscrși în controalele armatei.
4. Toți oamenii cari sunt propuși de autoritățile civile pentru dispensă de mobilizare pe anul 1926 cu certificate de dispensă Md. D. I.

Nu se vor prezenta la viză:

1. Toți oamenii din contig. 1923.
2. Toți neapții, scutiții și reformații.
3. Toți oamenii din contig. 1902—1922 care în cursul anului 1925 (1 Ianuarie până la 1 Noembrie) au făcut vre-o concentrare de ori și de natură (concentrații pentru gărzi, aprovizionări, paza tunelurilor pentru instrucție etc.).

4. Parlamentarii, pe timpul când sesiunea este deschisă.

5. Excluși de armată.

Populația din comunele rurale poate lua informații precise și detaliată la notariate și șefii de gărnizoană, când și unde trebuie să-și facă viza.

Pentru populația orașului Caransebeș viza se face în fiecare zi de la orele 4—6 în tot timpul de la 12 Decembrie până la 30 Decembrie 1925 în localul Cercului.

Pentru ceilalți oameni din comunele rurale, cari n'au putut face viza la comuna lor sau la subcentrul cel mai apropiat, se vor prezenta ca să-și facă viza, la Cercul de Recrutare, care va avea tot timpul porțile larg deschise.

Comand. Cerc. de Recr. Caransebeș:

Colonel GUHA.

Șeful Biur. Mob.

Maior Paraschivescu.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schil

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea

hainelor bărbătești. Confec-

ționează reverenzi pentru domnil

proști și tot felul de haine civile

după cel mai nou fason.

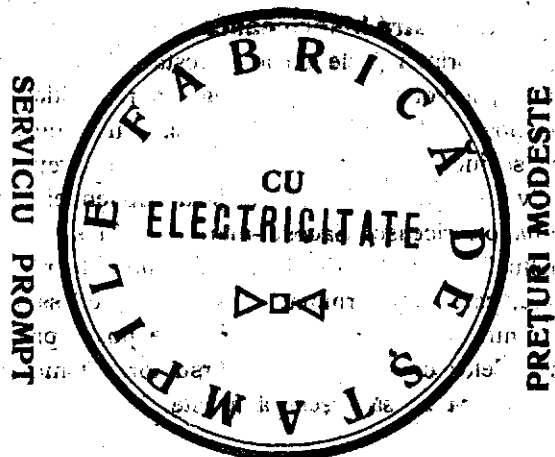
Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.

ANUNȚI

ANUNȚI

Am onoarea aduce la cunoștința Onor Public, că pe lângă LEGĂTORIA DE CĂRȚI (Compactorie) modern instalată, și cu data de 1 Noembrie a. c. pun în funcțiune

unde se primesc și se execută, orice fel de ștampile, cât și orice lucrare atingătoare de această branșă.

Cu stimă:

LIVIUȘ N. CRAINIC
compactor, Caransebeș.